

REKONSTRUJEME Domov sv. Václava ve Staré Boleslavi

„Je to jeden z nejnáročnějších stavebních projektů, do kterého jsme se kdy pustili,“ říká Stanislav Fiala, který má v Charitě na starosti stavební akce. Hovoří o rozsáhlé rekonstrukci Domova svatého Václava, jednoho ze tří kněžských domovů v České republice.

Rekonstrukce historického barokního objektu zahrnuje rozsáhlou změnu dispozic i kompletní obnovu technických systémů. Senioři se mohou těšit na jednolůžkové pokoje s vlast-

ním sociálním zařízením, více společných prostor a pohodlné bezbariérové zázemí. Během dvouleté rekonstrukce našli senioři náhradní útočiště v charitním objektu v Třeboradicích a v kněžském semináři v Dejvicích. „Náročné nebylo jen samotné přestěhování, ale i hledání vhodných prostor a jejich úprava,“ vysvětluje sociální pracovnice Karolína Němcová. Stávající zaměstnanci za seniory pravidelně dojíždějí, aby zajistili péči na stejné vysoké úrovni.

(Pokračování na str. 3)

Vánoční dárek pro lepší spánek dětí v Ugandě

Ugandské děti na venkově obvykle spí jen na tvrdých podložkách nebo přímo na podlaze. Když jsme se nedávno blíže podívali na podmínky v jednotlivých domácnostech, uvědomili jsme si, jak moc by kvalitní matrace změnila jejich každodenní život.

Devítiletá Agnes z Buikwe říká: „Maminka chodí do obchodů a žádá prodavače o prázdné jutové pytle. Používáme je jako matrace.“ Takové svědectví není ojedinělé. Steven z Mityany popisuje: „Na noc беру staré oblečení a složím je pod sebe. Přikrývám se prostěradlem. Oble-

Matrace je pro chudé děti v Ugandě luxus.

čení se během spánku rozkutálí a probouzím se na holé podlaze.“ Skutečnou změnou by pro tyto

děti byla nová matrace. Jedna stojí jen 490 Kč.

(Více informací na str. 14)

SLOVO ÚVODEM

Milí přátelé, děkujeme vám za podporu, kterou jste nám v tomto roce věnovali – ať už materiální, duchovní, nebo ve formě vašeho času. Bez vás bychom nemohli pomáhat potřebným v takovém rozsahu, jaký jsme společně dosáhli.

Sblížení se vánočními svátky a závěrem roku se ohlížíme za tím, co jsme díky vaší podpoře mohli uskutečnit. V 65 registrovaných sociálních službách i v řadě dalších sociálních projektů letos Charity v pražské arcidiecézi pomohly více než 30 tisícům lidí, kteří se na Charitu obrátili – ať už jednorázově, nebo opakovaně, podle jejich potřeb. Pomoc jsme poskytovali v našich azylových domech, domovech pro seniory

a domech pro osoby s postižením, v poradnách, v domácí péči i v dalších službách.

Letos jsme také zahájili významnou rekonstrukci kněžského domova ve Staré Boleslavi, o které se více dočtete uvnitř tohoto čísla. Spolu s vámi jsme se v září zapojili do povodňové pomoci na Moravě.

To vše nás naplňuje radostí, protože vidíme, že Charita do-

káže dávat potřebným lidem pomoc i naději. Vidíme, že samotná materiální pomoc není vše, co člověk potřebuje. To je také hlavní poselství blížících se vánočních svátků. Každý člověk potřebuje pochopení, blízkost a povzbuzení.

Přejeme proto těm, kteří hledají pomoc, aby vždy našli někoho, kdo jim nabídne to, co potřebují. A těm, kteří pomáhají, přejeme radost z jejich práce, která je tak důležitá a smysluplná.

Jménem Arcidiecézní charity Praha vám přeji požehnané Vánoce plné klidu, radosti a naděje a vše dobré do nového roku.

Pavel Šimek
zástupce ředitele

KRÁTKÉ ZPRÁVY

✳️ Charita se intenzivně zapojila do **pomoci obětem zářijových povodní**. Poskytla materiální a psychosociální pomoc, zapojila se do odstraňování následků ničivé povodně. Děkujeme dárcům za podporu veřejné i kostelní sbírky.

✳️ Arcidiecézní charita Praha vypravila na pomoc obětem povodní **kamion s 5 tunami materiální pomoci**, která byla prostřednictvím Arcidiecézní charity Olomouc distribuována přímo do postižených oblastí.

✳️ V létě podpořily Charity v pražské arcidiecézi více než 260 dětí ze sociálně potřebných rodin, které mohly vyrazit na letní tábor. Umožnila to **sbír-**

ka Daránek konaná u příležitosti Mezinárodního dne dětí.

✳️ Pro seniory a zdravotně postižené zajišťuje Charita Kralupy nad Vltavou nově **zvýhodněnou dopravu autem** po městě, okolí i do nemocnic v regionu. Služba funguje každý všední den.

✳️ **Centrum pro tělesně postižené Fatima** získá další podporu od Globusu Čakovice – po vybudovaném zahradním altánu tentokrát hypermarket potěší všechny klienty vánočními dárky podle jejich přání.

✳️ Středisko Migrace pomáhá díky evropským fondům ukrajinským uprchlíkům **s přechodem z nouzového do ná-**

jemního bydlení, a to jak praktickou asistencí při hledání bytů, tak finanční podporou.

✳️ Během podzimní **Sbírky potravin** se podařilo vybrat 6 126 kilogramů potravin a drogerie. Tyto dary pomohly doplnit zásoby humanitárního skladu, ze kterého Arcidiecézní charita Praha cíleně pomáhá rodinám, samoživitelům, seniorům i dalším lidem v nouzi.

✳️ Komunitní centrum sv. Anežky na pražských Vinohradech nově nabízí **setkání při modlitbě chval**. Centrum sídlící v Londýnské ulici 44 na pražských Vinohradech tak vedle zájmových kroužků a komunitních akcí propojuje sociální a duchovní rozměr charitní činnosti. ○

REKONSTRUJEME Domov sv. Václava ve Staré Boleslavi

(Dokončení ze str. 1)

Senioři si i v náhradních prostorech udržují svůj duchovní rozměr života – navštěvují kapli, účastní se mší a během adventu se připravují na Vánoce.

Každý ze seniorů si do náhradního bydlení přinesl kousek svého předchozího domova. Paní Mixová přijela do Dejvic obtěžkaná pokojovými květinami. „Když už nemůžu pracovat na zahradě, aspoň tyhle moje miláčky si musím vzít s sebou,“ říká. Její pokoj teď připomíná malou botanickou zahradu.

Zvlášť emotivní byl příchod pátera Dubce, který při vstupu do kněžského semináře v Dejvicích s úsměvem vzpomínal: „Tady jsem jako mladý seminarista sedával nad knihami, tudy jsme chodili na modlitby.“ Při nejbližší příležitosti se vydal na svou oblíbenou procházku ke Strahovskému klášteru, což mu připomnělo jeho duchovní začátky. Tyto malé detaily pomohly seniorům cítit se i v novém prostředí jako doma.

BEZBARIÉROVÝ PŘÍSTUP NA ZAHRADU

Senioři v Třeboradicích si velmi pochvalují zahradu, která se stala oblíbeným místem pro odpočinek i každodenní chvíle na čerstvém vzduchu. Díky bezbariérovým úpravám mohou i ti, kteří jsou upoutáni na lůžku, vyjet z pokoje přímo ven do zahrady.

Paní Jagošová tráví venku co nejvíce času, a to i v chladně-

Kontrolních dní na stavbě se účastní zástupci Charity, stavební firmy, stavební dozor, architekt i památkáři

ším počasím. „Zabalí se vždycky do deky a je šťastná, že může být na čerstvém vzduchu,“ usmívá se Sylvie Smidová. Senioři těší i samotný výhled do zahrady, například paní Čáповou, která se ráda dívá na sochu Panny Marie a vděčně komentuje, jak přiroda celý prostor oživuje.

PODPORA VEŘEJNOSTI JE KLÍČOVÁ

Náklady na rekonstrukci hlavní budovy Domova sv. Václava dosahují 87 milionů korun, přičemž 80 milionů pokrývá dotace z Národního plánu obnovy. Zbývající část musí Arci-

diecézní charita Praha zajistit z vlastních zdrojů a prostřednictvím darů. „Bez podpory veřejnosti bychom tento projekt nezvládli,“ konstatuje Stanislav Fiala.

„Každý den na stavbě nás přibližuje k cíli,“ říká potěšeně Fiala. „Když vidím, jak se původní vize postupně mění v realitu, vím, že to všechno úsilí stojí za to. Vytváříme něco, co přesahuje běžnou stavební rekonstrukci. Vytváříme místo, kde budou moci ti, kteří celý život sloužili Bohu a lidem, prožít důstojné a aktivní stáří.“ ○

Domov sv. Václava

číslo účtu: **749986/5500**,
variabilní symbol **60**

www.domovsvatehovaclava.cz

CHARITA STARÝ KNÍN rozšířila své služby do dvou nevyužitých far

Charita Starý Knín kompletně zrekonstruovala fary v Maršovicích a Bratronicích, pro které už neměla církev využití. Sídli v nich nyní charitní sociální služby.

Zchátralá fara v Maršovicích prošla díky Charitě kompletní přestavbou

Obě fary slouží jako ústředí pečovatelské a ošetrovatelské služby a poskytují zázemí

službám na pomoc sociálně slabým rodinám. V Maršovicích se navíc nachází vzdělávací centrum a na zahradě bývalé fary se letos poprvé uskutečnil příměstský tábor. Převod far na Charitu je součástí strategie pražského arcibiskupství, které se snaží prázdné církevní objekty smysluplně využít. ○

Život v Domově sv. Rodiny: MEZI RADOSTÍ A LOUČENÍM

V Domově sv. Rodiny se každý den odehrávají příběhy plné lidskosti. Místní komunita zde vytváří prostor, kde lidé s mentálními postižením mohou vést aktivní a naplněný život.

řiká vedoucí přímé péče Táňa Wieluchová. „Každý z obyvatelů Domova má svůj jedinečný dar – někdo krásně kreslí, jiný rád peče a vaří. Jejich hluboké pohledy a schopnost vcítit se do druhého jsou něčím výjimečným.“

„Pro naše klienty je nesmírně důležitý kontakt s okolním světem, stejně jako pro okolní svět je obohacující kontakt s nimi,“

Adventní čas přinesl do Domova spoustu tvoření a radosti. „Společně jsme se pustili do pečení vánočního cukroví a vý-

roby adventních věnců,“ popisuje Wieluchová předvánoční atmosféru. Obyvatelé Domova si užili i výlet na adventní trhy. Nezapomenutelná byla také návštěva dětí z mateřské školky. „Když děti rozdávaly vlastnoručně upečené perníčky našim klientům a říkaly jim ‚Brzy se uzdravte! uvědomili jsme si, jak důležité je učit už ty nejmenší pomáhat a přijímat jinakost.“

ROZLOUČENÍ S JARMILKOU

Život však přináší i těžké chvíle. V listopadu se komunita musela rozloučit s dlouholetou obyvatelkou Jarmilkou. „Bylo to období plné hlubokých emocí, ale zároveň mimořádně pozhnané,“ vypráví Wieluchová s pohnutím. „Jarmilčině mamince jsme nabídli, aby poslední dny života své dcery strávila přímo u nás v Domově. Přinesla fotoalba a u Jarmilčiny postele nám celé hodiny vyprávěla o jejím dětství. Matčíným posledním přáním bylo dočkat dceru do konce – a tento sen se jí splnil.“ ○

Adventní čas přinesl do Domova spoustu tvoření a radosti

Zima je kritická: ROZŠÍŘUJEME POMOC LIDEM BEZ DOMOVA

Zimní období je pro lidi bez domova nejrizikovějším časem roku. Každoroční mrazy přinášejí boj o přežití, kdy jen teplý přístřešek může zachránit život. Arcidiecézní charita Praha proto i letos rozšiřuje své služby a nabízí pomoc lidem, kteří se ocitli na ulici.

Arcidiecézní charita Praha poskytuje celoročně pomoc lidem bez domova prostřednictvím Azylového domu sv. Terezie v Karlíně, který zahrnuje noclehárnu s 42 lůžky, nízkoprahové denní centrum a azylový dům s kapacitou 34 lůžek pro dlouhodobější pobyt. Pražská Charita se letos opět zapojuje do zimních opatření Magistrátu hl. m. Prahy, díky kterým mohou jednotlivé sociální služby rozšířit během zimy svůj provoz.

Od 1. prosince navíc Charita v rámci zimních opatření provozuje krizovou noclehárnu v Praze-Troji s kapacitou 100 lůžek, postavenou z mobilních buněk. „Jsme připraveni reagovat na extrémní počasí a v případě potřeby prodloužit po dohodě s magistrátem její provoz i do dubna,“ uvádí Stanislav Fiala, vedoucí Azylového domu sv. Terezie.

POMOC V TERÉNU A VÁNOČNÍ SETKÁNÍ

Denně vyrážejí terénní pracovníci přímo na ulici, aby vyhledávali lidi bez domova a informovali je o možnostech přespání či denních centrech.

Potravinovou pomoc vydává Charita na Kobyliském náměstí každý den už šestým rokem

Na Kobyliském náměstí rozdávají teplé nápoje a polévku pro zhruba 90 osob denně. Na Vánoce Charita připravuje štědrovečerní setkání s večeří, dárky a tradiční mši za přežití zimy, která bude slavena přímo v Azylovém domě v pátek 20. prosince.

Důležitou zprávou pro tuto zimu je také znovuootevření

noclehárny sv. Jakuba v Berouně, která byla na jaře uzavřena kvůli nedostatku financí. Díky spolupráci s městem, soukromými firmami a nadacemi se podařilo obnovit její provoz právě před příchodem zimy. Noclehárna nyní poskytuje přístřeží až 17 mužům a plánuje do budoucna rozšířit kapacitu i pro ženy. ○

POMOC ŽENÁM V NOUZI během zimy

S blížící se zimou je také Farní charita Praha 1-Nové Město připravena rozšířit své služby.

Tato Charita se zaměřuje na podporu žen bez domova a žen na okraji společnosti. V loňském roce její nízkoprahové denní centrum navštívilo 231 žen a terénní program uskutečnil 2 710 kontaktů. Kromě základní pomoci, jako je teplé jídlo a hygienické zázemí, poskytuje také psychosociální podporu a asistenci při hledání ubytování a zaměstnání. ○

Tříkrálová sbírka oslaví čtvrtstoletí: PŘIPOJTE SE K VLNĚ SOLIDARITY

Od 1. do 14. ledna 2025 proběhne jubilejní 25. tříkrálová sbírka. Koledníci vám opět přinesou požehnání do nového roku a požádají o příspěvek na pomoc potřebným.

Vaše dary pomáhají lidem v těžkých životních situacích a podporují charitní sociální služby. Každý vybraný příspěvek pomáhá v regionu, kde byl darován, a směřuje na konkrétní projekty podle místních potřeb. Arcidiecézní charita Praha letos výtěžek Tříkrálové sbírky využije na podporu rekonstrukce Domova sv. Václava. V zahraničí podpoří chudé rodiny v Uzbek-

Koledování si už 25 let zachovává svůj tradiční ráz a kouzlo, které každý rok spojuje lidi napříč generacemi

kém Taškentu a oběti domácího násilí v kyrgyzském Biškeku. Děkujeme, že se připojíte k této krásné tradici, která již

25 let spojuje lidi napříč Českou republikou a přináší desetitisícům lidí pomoc a naději. ○

Když se zavíraly dveře před králi: Průkopnice vypráví o začátcích TŘÍKRÁLOVÉ SBÍRKY

Tříkrálová sbírka vznikla díky mnoha obětavým a nadšeným průkopníkům, kteří neznámé akci prošlapali cestu. Mezi tyto klíčové osobnosti patří i Jitka Kirschnerová (tehdejší ředitelka roudnické Charity) a Jiřina Šustrová (autorka Podřípského betlému). Podle jejich vzpomínek nebyly začátky vůbec snadné.

✿ Co pro vás TKS znamená?

Jiřina Š: Pro mě sbírka znamená radost z toho, že můžu obdarovat.

Jitka K: Je to tak, vždycky je lepší dávat než dostávat. Navíc předáváme dětem nedocenitelnou životní zkušenost. Mají možnost zažít to, že druhému přinesou radost a úsměv.

✿ Co bylo na prvních ročních sbírky nejtěžší?

J. K: Prošlapat cestu. Překonat nedůvěru lidí. Často jsme zvonili a nikdo nám neotevřel. Lidé si nechali dlouze vysvětlovat, o co

jde, a ani poté nic nepřispěli, nebo jen tak symbolicky, aby se neřeklo. Často jsme slyšeli: „Neznám, nedám, nevěřím.“

J. Š: Po revoluci nebyla filantropie rozvinutá. Dnes je veřej-

Bývalá ředitelka Charity Roudnice nad Labem Jitka Kirschnerová (vlevo) se zakladatelkou Podřípského betlému Jitkou Šustrovou

nost na různé sbírky zvyklá, ale v té době to bylo něco nového, ojedinělého, co někteří lidé nedokázali pochopit. Hledali v tom různé zádrhele. O nás s manželem kolovaly pomluvy, že jsme si vzali děti do pěstounské péče jen pro peníze, abychom s nimi mohli chodit žebrať. Na druhou stranu jsme se setkávali i s hezkými reakcemi.

✿ Pojďme zavzpomínat na to dobré.

J. Š: Naše první krásné zážitky z koledování se odehrály v hospodách. Na menších obcích je to důležité místo pro setkávání komunity. Tam nás nikdy neodmítli.

J. K: Několik roků po sobě s námi chodil trumpetista. Inspiroval děti, které pak přinesly flétničky. Radost z koledování byla, a dodnes je, nakažlivá.

✿ Co pomohlo počáteční nedůvěru lidí prolomit?

J. Š: Pomohla medializace. O sbírce se začalo mluvit v novinách, v rádiu a televizi. V začátcích jsme jen rozdávali letáky, což nestačilo, protože lidé si informace nemohli snadno ověřit jako dnes. Internet tehdy neměli. Dnes je situace úplně jiná. Lidé o sbírce a jejich záměrech vědí z mnoha zdrojů podrobné informace.

✿ Jak se změnilo samotné koledování, když srovnáte první ročníky a současnost?

J. Š: Zatímco na začátku jsme používali jednoduché bílé pláště, dnes šijeme propracované královské róby v pestrých barvách se zdobením. Děti se rády převlékají a kostýmy pro ně

tvorí důležitou součást celého zážitku.

J. K: A další změnou je, že lidé začali v průběhu let dávat dětem drobnosti, jako je jablko, sladkost, čokoláda. To je moc milé, děti to nesmírně potěší a povzbudí.

„Vždycky je lepší dávat než dostávat.“

✿ Dnes se sbírka těší velké podpoře. Jak probíhá na Roudnicku?

J. Š: Lidé koledníky očekávají, těší se na ně. Zlobí se a jsou zklamaní, když nepijedeme. Snažíme se, aby se to nestávalo. Máme organizaci za ta léta propracovanou. Město a vesnice jsou rozdělené na rajóny, harmonogramy určují, kdo a kdy kam půjde. Vše běží jako na drátkách.

J. K: Děti, které na začátku koledovaly, vyrostly a dnes jsou

samy průvodci. Chodí koledovat se svými vlastními dětmi. Zapojují se základní i mateřské školy. Dnes nám nedá takovou práci jako na začátku přesvědčit lidi, aby Tříkrálovou sbírku podpořili.

✿ Paní Kirschnerová, co pro vás znamená roudnická Charita dnes, s odstupem let?

J. K: Za určité naplnění svého životního poslání považuji to, že jsem roudnickou Charitu dovedla z dobrovolnických začátků do podoby profesionální organizace. Dnes se mi vlastně všechno v dobrém vrací. Dnes já sama využívám pomoc Charity. Pečovatelky ke mně docházejí každý den, pomůžou mi vykoupat se, učesat, připravit jídlo. To všechno je pro mě už obtížné. Cítím přitom všem veliký vděk a těší mě, že mám tolik krásných vzpomínek nejen na práci v Charitě. ○

TŘÍKRÁLOVÝ PRŮVOD v Praze v pátek 3. ledna 2025

- 15.00** požehnání arcibiskupa J. Graubnera koledníkům v kostele sv. Tomáše
- 15.30** zahájení průvodu z Malostranského náměstí
- 16.45** zakončení na pódiu Staroměstského náměstí slovo arcibiskupa J. Graubnera Česká mše vánoční Jakuba Jana Ryby

www.praha.charita.cz/pruvod

Maminka čtyř dětí: V Azylovém domě Gloria KONEČNĚ NABÍRÁ MŮJ ŽIVOT SPRÁVNÝ SMĚR

Simona ráda vaří a peče, a tak se v Azylovém domě ráda s dětmi přidává k občasnému společnému vaření

Vždycky chtěla mít hodně dětí. Sen si splnila, má čtyři krásné potomky. Dva chlapce, dvě dívky. Jejich tatínka ale neodhadla. „To, co jsem dřív považovala za nezávislost, byla vlastně jeho lenost a nezodpovědnost,“ říká sebekriticky 35letá Simona. Před čtyřmi měsíci skončila s dětmi v Azylovém domě Gloria.

Když před 11 lety přišel na svět první syn, vše bylo v pořádku. Manžel pracoval a o rodinu se staral. Potíže nastaly, když mu zemřel otec a museli se vystěhovat z rodinného domu. Vystřídali celkem 12 pronájmů. Loni v listopadu problémy jejího manžela vygradovaly. Přestal pracovat a dobrovolně odešel žít na ulici.

„Bála jsem se, že mi děti vezmou, že nás rozdělí. Proto pro

mě bylo vysvobozením, když nás všechny ubytovali v Glorii. Máma tu dvojgarsonku,“ pochvaluje si maminka. Připravenou tu měla postýlku, ošacení a úvodní balíček potravin. Oporu také našla u sociální pracovnice Kateřiny a psycholožky Danuše.

PŘÁNÍ JEŽÍŠKOVI

„Ke svým problémům se paní Simona staví čelem a aktivně hledá řešení,“ chválí klientku ředitelka Azylového domu sestra Imelda. Oceňuje také, že se hezky stará o děti. Čte jim pohádky, chodí na procházky a s těmi staršími se učí.

Děti se s ubytováním v Azylovém domě vyrovnaly rychle. Chápu, že je to dočasné řešení. Teď už se začínají těšit na Ježíška. Už mu napsaly o svých snech, i když na některé z nich budou muset ještě nějaký čas počkat. Tereza si moc přeje letět k moři do Španělska. Malá Verunka si přeje kočárek s miminkem a nejstarší brácha hrací balíček Pokémonů. Nejmladší Honzík má jiné starosti – zrovna mu roste první zoubek. Letošní Štědrý den stráví Simona s dětmi tady a doufá, že to všichni zvládnou. I ona nahlas vyslovila své přání: „Ráda bych už byla oddlužená a rozvedená. V budoucnu bych chtěla postavit sobě a dětem domeček. Zatím si ho stavím v telefonní aplikaci,“ usmívá se.

Je to na pohled silná žena a sestra Imelda je přesvědčená, že nebude trvat dlouho a bude připravená se osamostatnit a začít novou životní etapu. Držíme jí palce. ○

Sít pomoci ohroženým rodinám

Arcidiecézní charita Praha spolu s místními Charitami v Berouně, Kralupech nad Vltavou, Roudnici nad Labem a Starém Kníně provozuje v pražské arcidiecézi celkem 6 azylových domů. Každoročně tu najde útočiště více

než 400 rodičů a jejich dětí.

Důležitou roli v pomoci ohroženým rodinám hraje **Poradna Magdala**. Její tým psychologů, terapeutů a sociálních pracovníků pomáhá lidem zažívajícím násilí v blízkých vztazích. ○

Poradna sv. Vincence z Pauly NABÍZÍ POMOC LIDEM V NOUZI

PETRA ZAVŘELA, vedoucího **Poradny sv. Vincence z Pauly, jsme požádali, aby připomněl, jak a komu tato služba pomáhá a jak ji mohou lidé kontaktovat.**

❖ Co je hlavním posláním vaší Poradny?

Jsme především rozcestníkem pomoci. Nabízíme právní a sociální poradenství lidem v obtížných životních situacích. Když nemůžeme pomoci přímo my, nasměrujeme klienta na další služby a kontakty.

❖ S jakými příběhy se nejčastěji setkáváte?

Osobně mě vždy zasáhne, když vidím, jak jsou naši klienti

❖ Jak konkrétně lidem v nouzi pomáháte?

Řešíme exekuce a insolvence, pomáháme s hledáním zaměstnání a bydlení, asistujeme při vyřizování sociálních dávek nebo při komunikaci s úřady, zajišťujeme přímou materiální pomoc a mnoho dalšího.

❖ Kde vás mohou lidé v nouzi najít?

Naše poradna sídlí v Praze 2, v Londýnské ulici 83. Konzultace poskytujeme každý všední den od 10 do 12 a od 13 do 16 hodin, je třeba se předem objednat. Zájemci nás mohou kontaktovat na telefonu 737 280 635 nebo e-mailem na poradna@praha.charita.cz. ○

oslabeni opakovanými ranami osudu. Mnohdy postrádají sílu i sebevědomí, aby se postavili sami za sebe. Jsou obětmi úverových predátorů, obchodních „šmejdu“, nebo dokonce svého pronajímatele či zaměstnavatele, kteří zneužívají svou mocenskou pozici.

ZVEME VÁS do kostela sv. Kajetána na výstavu betlémů

V kostele Panny Marie Matky ustavičné pomoci a sv. Kajetána můžete o Vánocích zhlédnout tři vzácné betlémy: historický z tyrolských dílen konce 19. století, běloruský se slaměnými figurkami v prostých plátěných šatech a ugandský vyřezaný ze vzácného světlého dřeva musambya.

K vánoční atmosféře přispějí výstavou svých obrázků i děti z programu Adopce na dálku®. Přibližují v nich, jak prožívají Vánoce v Indii, Ugandě a Bělorusku, kam směřuje pomoc pražské Charity. ○

OD PONDĚLÍ 23. PROSINCE ROZŠÍŘUJEME OTEVÍRACÍ DOBU KOSTELA:

pondělí	23. 12.	11–17 hodin
úterý	24. 12.	10–18 hodin
středa	25. 12.	10–18 hodin

čtvrtek	26. 12.	10–18 hodin
pátek	27. 12.	11–17 hodin
sobota	28. 12.	10–17 hodin
neděle	29. 12.	10–17 hodin
pondělí	30. 12.	11–17 hodin
úterý	31. 12.	10–22 hodin
středa	1. 1.	10–17 hodin

Z Domova pro seniory kardinála Berana: INDIVIDUÁLNÍ PÉČE JE ZÁKLADEM

✿ Stává se, že někteří senioři cítí rezignaci? Jak na to reagujete?

Taková situace není neobvyklá, zvláště u lidí, kteří prošli několika zdravotnickými zařízeními. Musíme s nimi pracovat, motivovat je. Obvykle přichází změna v momentě, kdy si klient oblíbí konkrétní věc, činnost nebo osobu v domově, na kterou se začne těšit. Pak doslova rozkvetne.

U příležitosti Mezinárodního dne seniorů jsme hovořili s ALENOU HANKOVOU, ředitelkou Domova pro seniory kardinála Berana.

✿ Co je podle vás klíčem k poskytování kvalitní péče seniorům?

V našem Domově klademe důraz na to, aby péče nebyla uniformní. Každý klient je jiný a potřebuje individuální přístup. Nejde jen o pomoc s hygienou, úklidem nebo stravou, ale o celkovou podporu v jejich životě. Naším cílem je, aby se

klienti cítili jako doma, ne jako v instituci.

✿ Jak se individualizovaná péče prakticky projevuje?

Individuální přístup se prolíná všemi činnostmi. Každý klient má své specifické potřeby a přání, a to nejen v přístupu pečovatelek, ale třeba i ve stravě. Někdo má rád hodně zeleniny, jiný si potrpí na klasické brambory s tvarohem a někdo se těší na exotická jídla. Je nemožné sjednotit péči do nějaké průměrné podoby, která by vyhovovala všem.

✿ Jakou roli hraje duchovní péče v životě vašich klientů?

Duchovní péče je obrovsky důležitá a je také jedním z důvodů, proč si lidé vybírají právě náš domov. Zajistit, aby byl senior najedený, aby byl v suchu a v čistém prostředí, nestačí. Skutečné naplnění jim dávají teprve duchovní prožitky. Je pro ně velkou podporou, když mají možnost jít na mši, promluvit si s panem farářem nebo posedět nad Bibli. Dokonce i lidé, kteří během života nebyli aktivně věřící, se ve stáří často vracejí k duchovnu. ○

Cenu Charity získala EVA ČERNÁ

Dlouholetá ředitelka Charity Praha-Chodov převzala v polovině října v katedrále sv. Víta Cenu Charity Česká republika za mimořádný přírůstek charitního dílu.

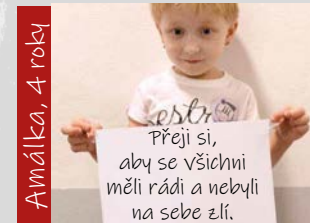
Ocenění převzala Eva Černá z rukou Mons. Pavla Posáda, prezidenta Charity ČR

a zavést inovace, díky nimž její Charity patří k nejprofesionálnější. Za klíčové považuje lidskou blízkost a otevřenou komunikaci – sama nemá ředitelnu, ale pracuje mezi svými kolegy. Ocenění vnímá jako uznání pro celý tým, který dlouhodobě poskytuje kvalitní pomoc seniorům a nemocným lidem s postižením. ○

ADVENTNÍ KALENDÁŘ představuje vzkazy od dětí, kterým Charita pomáhá

Na webové stránce www.charita.cz/adventni-kalendar-2024 připravila Charita pro letošní advent online kalendář. Od 1. do 24. prosince můžete každý den odkrýt jedno vánoční přání či vzkaz od dítěte z charitních služeb. Děti, které často vyrůstají v obtížných podmínkách, sdílejí své představy o vánočních zázracích. Jejich vzkazy ukazují, že Vánoce pro ně znamenají víc než jen dárky – jsou o naději, lásce a sdílené radosti. Projekt navazuje na loňský úspěšný adventní kalendář, který představoval poselství seniorů.

Jaký zázrak si přejí, aby se stal o Vánocích?

Kamilka a Kačka bydlí se svou rodinou v azylových domech Charity; Sharlyn a Vincika z Indie, Desire, Sarah, Esther a Mary z Ugandy a Yaroslav z Běloruska studují díky programu Adopce na dálku®; Joshua bojuje se závažným onemocněním v České nemocnici sv. Karla Lwagy v Ugandě; sestry Amálka a Rozálka koledují v Tříkrálové sbírce na Vlašimsku.

Česká pomoc proměnila k nepoznání dvě UGANDSKÉ NEMOCNICE

Personál Nemocnice Wesunire se raduje z nového vybavení, které výrazně zlepšilo péči o pacienty

Z dřevě střechy už neprší na pacienty, porodní sál má spolehlivý zdroj elektřiny a budoucí maminky mohou poprvé vidět své děti na ultrazvuku. Nemocnice sv. Josefa v Buyege a Nemocnice Wesunire se díky českým dárcům za poslední dva roky změnila k nepoznání.

V Buyege stojí nemocnice, která od 60. let slouží obyvatelům 32 vesnic. Ještě před rokem byla v kritickém stavu – dřevou střehou zatékalo a pacienti se v období dešťů brodili vodou. „Nemůžu uvěřit, jakou proměnou naše nemocnice prošla,“ říká ředitel Godfrey Ssekabira. „Desetiletí jsme bojovali s nedostatkem prostředků. Dnes se řadíme k nejlepším zařízením v arcidiecézi Kampala.“

Díky investici 900 tisíc korun, kterou přispěla díky českým dárcům Arcidiecézní charita Praha, prošla nemocnice kompletní rekonstrukcí. Nová střecha, podlahy i rozvody zajistily důstojné prostředí pro 2 700 pacientů, kteří nemocnici měsíčně navštíví. Instalace solárního systému přinesla stabilní dodávku elektřiny pro porodní a operační sály. Nová zubní ordinace ušetřila pacientům dlouhé cesty za ošetřením.

PŘEDPORODNÍ PÉČE ZACHRAŇUJE ŽIVOTY NOVOROZENCŮ A MATEK

Podobně dramatickou proměnou prošla i Nemocnice Wesunire, kterou v 60. letech založily sestry františkánky. Díky českému daru ve výši

340 tisíc korun bylo pořízeno klíčové vybavení – ultrazvuk, fetální doppler pro sledování srdečního tepu plodu, kyslíkový koncentrátor, porodní lůžko a další klíčové vybavení.

„Nikdy jsem si nemyslela, že uvidím své dítě ještě před porodem,“ uvedla nastávající maminka paní Ntono při ultrazvukovém vyšetření. Těhotným ženám se nyní dostává kvalifikovanější předporodní péče, která mnohdy odhalí riziko komplikovaného porodu. Lékaři tak mohou včas zasáhnout a předejít tragédiím, které byly v minulosti při rizikových porodech běžné.

James Wajubi, další z pacientů, přiznává: „Dříve jsem dával přednost tradičním léčitelům. Až návštěva mobilní ordinace nemocnice mi otevřela oči. Dnes sem pravidelně docházím s těhotnou manželkou a jsem nadšený z péče, kterou dostáváme.“

SLOVA DÍKŮ Z UGANDY

„S vděčností děkuji za podporu,“ vzkazuje českým dárcům kampský arcibiskup Paul Ssemogerere. „Pomohli jste zlepšit zdravotní péči tisícům pacientů a povzbudili celé týmy nemocnic.“ Slova díky zní i od personálu nemocnice. Vrchní sestra Rafaela z Nemocnice Wesunire zdůrazňuje, že kvalitní zdravotní péče se nyní dostane většímu počtu pacientů: „Díky vám můžeme být užiteční nejen pacientům z několika okolních obcí, ale i těm ze vzdálenějších oblastí.“ ○

Z ORDINACE INDICKÉ LÉKAŘKY: Každý den děláme něco velkého

Úspěšnou absolventku programu Adopce na dálku® Manishu jsme vám poprvé představili loni v září. Jak se jí daří dnes, více než dva roky po návratu ze zahraničí, kde absolvovala studium medicíny?

Její běžný pracovní den v krajské nemocnici v Shimoze je naplněn ošetřováním pacientů, jejichž lékařské zprávy konzultuje se zkušenějšími kolegy. Jiné je to ale na pohotovosti. „Tam jsou ty nejnáznější případy. Mnoho lidí otrávených drogami nebo jídlem – převážně ovocem z tropických pralesů. Časté je i uštknutí hadem, silné astma a dušnost.“ To potvrzují i statistiky – na uštknutí hadem zemře až 140 tisíc Indů ročně. „V jednu chvíli se staráte o umírající, dusící se a krvácející

Manisha, bývalá studentka Adopce na dálku®, slouží jako lékařka v krajské nemocnici v Mangalore

lidi dohromady. Někdy není ani dostatek kolegů, častokrát jsem sama na několik pacientů najednou a musím si nějak poradit. Nemám ani vteřinu na to přemýšlet nad sebou a svými základními potřebami – za celou směnu se nezastavím.“

Mladá lékařka si na svou práci ale rozhodně nestěžuje, právě naopak: „Největší motivací pro mě je, když za mnou přijde pacient a řekne: „Díky vám je mému tátovi/manželovi už lépe! Mám pocit, že každý den dělám něco velkého.“ ○

Adopce na dálku® pomáhá běloruským dětem ROZVÍJET JEJICH TALENT

Robert se může věnovat koníčkům. Začal se i lépe učit

Program Adopce na dálku® otevírá v Bělorusku nové možnosti více než pěti stovkám dětí ze sociálně slabých rodin. Mohou sportovat, vzdělávat se a plnit si své sny. Mezi nimi je i třináctiletý Robert z Grodna.

Robert vyrůstá společně se dvěma mladšími bratry pouze s maminkou. „Táta od nás odešel, když jsem byl malý. Slibuje mi, že přijde, ale nikdy to nesplní,“ svěřuje se Robert.

Rodinný příjem 267 eur sotva stačí na základní potřeby.

Díky programu Adopce na dálku® se však Robertův život začal měnit k lepšímu. „Když nám začala pomáhat paní Marta, mohl jsem si koupit nový rybářský prut a celé léto jsem chytil ryby. Miluji rybaření!“ říká nadšeně chlapec.

Adopce na dálku® mu pomohla nejen s materiálním zabezpečením, ale především s vírou v sebe sama. „Začal jsem hrát fotbal a lépe se učit. Mohli jsme také nakoupit potřebné léky a vitamíny,“ vypráví Robert. Jeho příběh ukazuje, že i pomoc na dálku může znamenat velkou změnu v životě dítěte. ○

DARUJTE VÁNOČNÍ DÁREK pro lepší spánek chudých dětí v Ugandě

Dokončení ze strany 1

Pomozte nám zajistit, aby se nejen děti z programu Adopce na dálku, ale i další potřebné děti ve vesnických komunitách, mohly každé ráno probouzet odpočaté a připravené na nový den.

John z Gulu sdílí svou touhu po lepším spánku: „Spím na papyrusové rohoži, ale kdybych mohl mít měkkou postel, bylo by to skvělé. Jako jednou na návštěvě u příbuzných, kde jsem spal na pohodlné matraci.“ Pohodlný spánek není luxus. Je to základní potřeba pro zdravý vývoj dítěte. Děti, které se dobře vyspí, se lépe soustředí ve škole a mají více energie na každodenní aktivity.

Situace je často ještě složitější, když děti sdílejí omezený

O sirotky se v Ugandě starají prarodiče nebo příbuzní, kteří si nákup nových matic nemohou dovolit

prostor na spání. Jovia z Luweera vypráví: „Spím na této matraci se dvěma sourozenci. Přikrýváme se prostěradly. Sestra Shakira se často pomočuje a je nám zima.“

JAK MŮŽETE POMOCI?

„Ve vesnických oblastech jsme vytipovali 2 850 nepotřebnějších dětí, které spí v nedůstojných podmínkách,“ říká David Flak, vedoucí charitního Centra zahraniční spolupráce. „Tyto děti naléhavě potřebují novou matraci. Rádi bychom jim ji nadělili letos k Vánocům.“

Za pouhých 490 Kč můžete darovat jednomu dítěti kvalitní matraci, která mu zajistí pohodlný a zdravý spánek. ○

QR Platba

Přispějte na matrace ugandským dětem

číslo účtu: 749011/0100,
variabilní symbol 202 24

www.praha.charita.cz/matrace-pro-ugandu

DĚKUJEME ZA VAŠI POMOC!

KRÁTKÉ ZPRÁVY

✿ Nemocnici sv. Ignáce v indickém Honavaru jsme darovali **nové chirurgické vybavení** včetně harmonického skalpelu, autoklávu a operačních stolů. Od března již pomohlo při 190 operacích.

✿ Patnáct studentů podporovaných programem Adopce

na dálku® v Ugandě bylo **vyvěceno na kněze a jáhny**. Podpora z Česka jim umožnila naplnit jejich poslání.

✿ **Díky adresným darům** zajišťujeme chudým rodinám v Indii a Ugandě např. hospodářská zvířata či vybavení domácnosti. Jednotlivci mohou

takto podpořit i školy, jako například nedávno zaplacením stavby nové školní kuchyně na ZŠ St. Paul Lubanyi v Ugandě.

✿ V Indii jsme zorganizovali další **rekvalifikační kurzy**. 45 mužů z chudých rodin získalo řidičský průkaz, což jim otevřelo nové pracovní příležitosti. ○

Tři nové školy v Indii ZAJISTÍ KVALITNÍ VZDĚLÁNÍ pro 1200 potřebných dětí

Vlhkost prostupující stropem v jedné z učeben ZŠ a SŠ Pražského Jezulátka ohrožuje bezpečné prostředí pro výuku žáků

Arcidiecézní charita Praha připravuje rozsáhlou podporu vzdělávání v indickém státě Karnátaka. V rámci tří významných projektů podpoří výstavbu nových školních budov, které poskytnou kvalitní vzdělání dětem z chudých rodin a sociálně znevýhodněných komunit.

„Všechny tři školy se potýkají s podobnými problémy. Jejich budovy jsou v havarijním stavu, chybí jim základní vybavení a prostory

pro výuku,“ popisuje současnou situaci David Flak z Centra zahraniční spolupráce. Celková investice Arcidiecézní charity Praha do všech tří škol přesáhne 22 milionů korun.

Největší z projektů, ZŠ a SŠ Pražského Jezulátka v Chal-lakere v diecézi Shimoga, zajišťuje vzdělání 650 dětem. Nová třípodlažní budova nabídne deset moderních učeben, laboratoř, počítačovou učebnu a multifunkční sál pro 250 osob.

K současné ZŠ a SŠ sv. Petra bude přistavěn dvoupodlažní objekt s učebnami, laboratoř, tělocvičnou a hygienickým zázemím

POMOC PRO DĚTI Z NEJCHUDŠÍCH OBLASTÍ

V oblasti Aurad v diecézi Gulbarga se díky podpoře z Česka významně rozšíří ZŠ a SŠ sv. Petra. Součástí nové dvou-podlažní budovy budou tři prostorné učebny, laboratoř, knihovna, počítačová učebna, tělocvična a odpovídající hygienické zázemí.

Třetí podpořená škola – ZŠ a SŠ Divya Jyothi – se nachází v diecézi Hassan, ve vesnici Marianagar, která vznikla v roce 1974 přesídlením obyvatel z oblasti zatopené přehradou. Škola zde již 45 let poskytuje vzdělání dětem z rodin, které se potýkají s nízkou úrodností půdy a špatnými hygienickými podmínkami. Pomoc českých dárců zajistí novou budovu se čtyřmi třídami, knihovnou, počítačovou učebnou a laboratoř.

ŠKOLY PRO MNOHO GENERACÍ

Všechny projekty reagují také na novou indickou vzdělávací politiku, která zavádí povinnou školní docházku od tří do osmnácti let a mění strukturu vzdělávacího systému. Školy provozují místní partnerské organizace, které zajistí jejich dlouhodobé fungování a rozvoj. „Je důležité zmínit, že nejde o jednorázovou pomoc. Vytváříme udržitelný systém, kde budou školy sloužit mnoha generacím dětí,“ uzavírá Flak. Výstavba všech tří škol by měla být dokončena v průběhu následujících dvou let. ○

Věříme tomu, co děláme. Proč pomáhají pracovníci Charity dětem v rozvojových zemích?

Pracovníci Centra zahraniční spolupráce nejen organizují program Adopce na dálku®, ale aktivně se do něj zapojují jako dárci

Posílají peníze na vzdělání dětí v Indii, Ugandě či Bělorusku a těší se z jejich dopisů a úspěchů. Současní i bývalí pracovníci Arcidiecézní charity Praha podporují program Adopce na dálku® nejen v práci, ale i ze svých vlastních prostředků. Co je k tomu motivuje a jaké zkušenosti s pomocí na dálku mají?

ZEPTALI JSME SE JICH:

- ✿ **Jak a proč podporujete rozvojovou pomoc Charity v zahraničí?**
- ✿ **Jaký je váš nejhezčí zážitek spojený s touto pomocí?**

STANISLAV FIALA,
ředitel Azylového domu
sv. Terezie

Mám „adoptovanou“ studentku v Indii. S podporou jsem začal již před lety a během té doby jsem pomohl vystudovat několika dětem. Přesný podnět si už nepamatuji, ale určitě v tom hrálo roli, že jsem o projektu hodně věděl od kolegů. Líbila se mi i adresnost podpory. Víím, komu pomáhám a co díky mé podpoře získává.

Měl jsem možnost navštívit naše zahraniční projekty v Indii a Ugandě. Viděl jsem vesnice, kde děti žijí, a školy, které navštěvují. To byl opravdu hluboký zážitek.

POLINA SOKOLKINA,
bývalá koordinátorka
zahraničních projektů

Díky úzkému kontaktu s partnery v zahraničí jsem poznala, jak program funguje. Měla jsem možnost sledovat konkrétní příběhy dětí od začátku „adopce“ až po její závěr. Viděla jsem, že opravdu měníme životy jednotlivých rodin. Jednou při přípravě profilů dětí k „adopci“ jsem narazila na Nirajana, rozkošného, usměvavého chlapce, který chtěl být inženýrem. Rozhodla jsem ho podpořit.

Nejkrásnějším zážitkem pro mě byla samotná práce na projektu a možnost vidět stovky

osudů pozitivně ovlivněných programem Adopce na dálku®.

ALŽBĚTA BAROŠOVÁ,
bývalá asistentka ředitele

K podpoře programu Adopce na dálku® mě vedla osobní zkušenost, kdy jsem mohla vidět práci Charity v Indii v praxi. Velice mě to oslovilo. Odnášela jsem si silné vědomí důležitosti vzdělávání dětí všude tam, kde je jeho dostupnost těžce dosažitelná. Zamlouval se mi také způsob zpětné vazby, kdy podporované dítě píše dárci dopis, ve kterém popisuje, co se aktuálně děje v jeho životě. Pomoc je viditelná a přirozeně předávaná skrze vzdělané dítě dál. Mám radost, že tato investice přináší užitek nejen dítěti samotnému, ale také místní komunitě.

Vždy mě potěší dopis dítěte. Divám se na jeho výkresy nebo obrázky. Čtu si o jeho úspěších v oblastech, ve kterých se učí nebo jsou pro něj těžké. Těším se z jeho rozvoje i růstu. Přináší mi to radost.

ALENA MICHNĚVIČOVÁ,
pracovnice kontaktní
kanceláře Centra
zahraniční spolupráce

Podporuji dvě dívky. Vaishnavi z Indie je v 3. ročníku bakalářského studia. Věřím, že z ní bude skvělá účetní. Nedávno jsem její rodině darovala kozu. Maminka je samoživitelka, určitě jí tato malá pomoc přijde vhod. Druhá dívka, Hope z Ugandy, chodí do 5. třídy základní školy. Na programu Adopce na dálku® se mi líbí, že pomáhá dě-

tem přímo na místě a že může změnit jejich budoucnost. Je to partnerství. Neříkáme jim, co mají dělat, ale dáváme jim šanci dělat to, co chtějí.

Když dostanu dopis, všichni doma jsou zvědaví, co v dopise bude. Společně se těšíme z dobrých školních výsledků. Ale i kdyby nebyly nejlepší, tak se určitě zlobit nebudeme.

KAMILA GELBIČOVÁ,
bývalá vedoucí kontaktní
kanceláře Centra
zahraniční spolupráce

Moje podpora ugandské holčičky Deziranty vznikla trochu ze žárlivosti. Rukama mi procházely krásné dopisy od „adoptovaných“ dětí, sama jsem chtěla také podobné dostávat a těšit se z úspěchů mého svěvence. Na druhé straně to byla vlastně i profesní nutnost – administrovala jsem program Adopce na dálku® a chtěla se sama přesvědčit, že vše funguje, jak má, a že jsou příspěvky od dárců využívány v souladu s pravidly projektu. Nemohla bych tuto práci vykonávat, kdybych sama

K pomoci vedla pracovníky Charity osobní zkušenost s fungováním Adopce na dálku®

Dar dvou koz od českého dárcе potěšil chudou ugandskou rodinu

nevěřila, že moje pomoc lidem žijícím v extrémní chudobě v třetích zemích má smysl a výsledky. A to díky ochotě tisíců drobných i firemních dárců. Je hezké být součástí komunity takových dobrosrdečných lidí.

Když jsem své holčičce poslala první mimořádnou platbu k narozeninám, dostala prasátko, šaty, dort a oslavu s kamarády. V dopise mi pak napsala, že to byla první narozeninová oslava ve vesnici a jejich chudé rodině se od té doby dostává úcty.

SVĚTLANA PORSCHE,
vedoucí Střediska Migrace

Před lety jsme se ve Středisku Migrace rozhodli, že uděláme společně nějakou dobrou věc. Naše středisko pomáhá cizincům v České republice. Pomoc cizinci v zemi původu, a k tomu dítěti, byla jasnou volbou. Podporujeme nyní chlapce z Běloruska. Je to již naše druhé „společné dítě“. První byla holčička, kterou jsme podporovali přes 10 let, vlastně po dobu základní a střední školy. Viděli jsme se s ní v Bělorusku a zvali ji k nám v rámci letních táborů.

Dnes je již dospělá, vdala se a má dceru.

Nejhezčími zážitky jsou dopisy, fotky a možnost osobního setkání. Prožíváme to společně a pro celé naše středisko je to vlastně teambuildingová záležitost.

TOMÁŠ HUŠTAN, právník

Od konce minulého roku hradím školné a školní potřeby malému chlapci z Ugandy. Na vlastní oči jsem měl v Ugandě možnost vidět, jak odlišně tam lidé žijí. Na určité úrovni si to všichni uvědomujeme, ale bezprostřední setkání je něco úplně jiného. Také jsem se mohl přesvědčit, jaký dopad naše pomoc v životech ugandských dětí má a jak moc si jí váží.

V červnu jsem měl možnost poskytnout rodině mého chlapce dar v podobě dvou koz a několika dalších drobností, aby si trochu přilepšili. Obdržel jsem pak dopis od sociální pracovníce, která rodině dar předávala. Čísela z něj vděčnost a naděje, které byly přímo nakažlivé. Ke všemu jsem dopis obdržel zrovna na své narozeniny. Lepší dárek jsem si nemohl přát. ○

Rozhovor s Gracem Mboizi. Vzdělání otevírá ugandským dětem dveře k lepší budoucnosti

Když před 20 lety nastupoval do pobočky pražské Charity v Ugandě jako asistent účetního, netušil, že jednou bude řídit misi, která pomáhá tisícům chudých dětí získat vzdělání. Dnes koordinuje tým 166 lidí a dohlíží na provoz škol, nemocnice i odborného učiliště. V rozhovoru vypráví o své cestě k této pozici i o tom, jak česká pomoc mění životy v Ugandě.

✿ Pamatujete si svůj první den v Charitě?

Jako by to bylo včera. Bylo to 13. ledna 2005. Když jsem se dozvěděl o volném místě, okamžitě jsem poslal svůj životopis. Po třech dnech mě pozvali na pohovor. Když se ptali, kdy můžu nastoupit, odpověděl jsem „hned“. A skutečně – práci mi přidělili hned na místě.

✿ Jak jste se pak vypracoval až na pozici vedoucího mise?

Bylo mi čtyřicet a měl jsem krátce po maturitě. Začínal jsem jako asistent účetního.

Tehdy jsme potřebovali řidiče, tak jsem si rychle udělal řidičský průkaz. Souběžně jsem se stále vzdělával – při práci jsem si dodělával bakalářský a později i magisterský titul. Studoval jsem po večerech a o víkendech.

✿ Kolik lidí dnes vedete?

Celkem je to 166 zaměstnanců ve čtyřech hlavních projektech. Největší je Česká nemocnice s 83 lidmi, následuje

„Když se ptali, kdy můžu nastoupit, odpověděl jsem „hned“. A skutečně – práci mi přidělili hned na místě.“

odborné učiliště v Malongwe s 31 zaměstnanci. V programu Adopce na dálku pracuje 29 lidí a na Základní škole sv. Jana Nepomuckého v Kitule 23.

✿ Jak vypadá váš běžný pracovní den?

Do kanceláře přicházím před osmou ráno. Začínám čtením emailů, abych zachytil všechny důležité a naléhavé úkoly. Pak sleduji aktivity v jednotlivých projektech – ve školách, nemocnici i v programu Adopce na dálku. Hodně času trávím konzultacemi s kolegy. V období, kdy dětem distribuujeme uniformy, knihy nebo vánoční dárky, vyrážím do terénu. Je důležité být s týmem přímo ve školách a venicích, podporovat je a zároveň monitorovat jejich práci.

✿ Máte nějaký silný osobní zážitek z terénu?

Nikdy nezapomenu na cestu na ostrov Buvuma, kam jsme jeli registrovat děti do programu. Bylo to ještě před zavedením trajektu. Museli jsme použít malý člun a kvůli silnému větru jsme se převrátili. Na ostrov jsme doplvali. Naštěstí nám místní pomohli a my jsme registraci zvládli. Zpáteční cesta přes jezero byla stejně dobrodružná – neměli jsme jinou možnost než použít ten samý člun.

✿ Program Adopce na dálku pomohl už tisícům dětí. Kolik jich podporujete v současnosti?

Aktuálně podporujeme 2 850 dětí. Celkově programem prošlo přes 10 000 dětí. Je úžasné vidět, jak se jejich životy mění. Někteří z našich absolventů dnes pracují jako učitelé, zdravotní sestry nebo inženýři. Jeden z nich je dokonce předsedou okresu Buikwe. A osm bývalých studentů programu

teď pracuje přímo v našich projektech.

✿ Co považujete za největší výzvy při koordinaci takto rozsáhlého programu?

Každý den řešíme různé výzvy, ale to k takto rozsáhlému programu patří. Jednou z největších je spolupráce s řediteli škol. Představte si, že máte desítky škol a každá má svou vlastní představu o tom, jak by měla vypadat kvalitní výuka. My prosazujeme komplexní přístup – nejde jen o to, aby děti chodily do školy, ale aby se tam skutečně něco naučily a měly dobré podmínky ke studiu. To znamená kvalifikované učitele, dobré učebnice, ale třeba i teplý oběd.

„Při cestě na ostrov Buvuma, kam jsme jeli registrovat děti, jsme museli použít malý člun a kvůli silnému větru jsme se převrátili. Na ostrov jsme doplvali.“

Další velkou výzvou je monitoring programu. Máme přes 2 800 dětí v desítkách škol rozestých v několika diecézích. Pravidelně kontrolujeme jejich docházku, prospěch a celkovou situaci. Je to logisticky náročné – naši zaměstnanci často cestují i do velmi odlehklých oblastí. Ale tenhle osobní přístup je klíčový. Díky němu můžeme rychle reagovat na případné problémy a zajistit, že pomoc skutečně míří tam, kde je potřeba.

Naši vánoční výzvu „Matrace pro Ugandu“ již vyslyšeli první dárci. Díky jejich laskavosti jsme mohli zakoupit první várku matrací a udělat radost první skupince dětí. Více se dočtete na straně 14.

✿ Myslíte si, že vzdělání je skutečně klíčem k řešení problému chudoby v Ugandě?

Jsem o tom přesvědčený. Vzdělání otevírá dveře k pracovním příležitostem, ať už jde o kvalifikované profese nebo technické obory. Negratnost je jednou z hlavních příčin nezaměstnanosti, která vede k chudobě. Vzdělání také mění způsob myšlení a pomáhá lidem objevovat nové možnosti zajištění příjmů. Nejlepších výsledků dosahu-

jeme, když vzdělání kombinujeme s dalšími aktivitami, jako je podpora drobného podnikání nebo zemědělství.

✿ Co byste vzkázal českým dárcům?

Jste lidé s velkým srdcem a vaše štědrost je nedocenitelná. Možná si to ani neuvědomujete, ale skutečně měníte životy lidí tady v Ugandě. Přeji vám a vašim blízkým všechno nejlepší. ○

Grace Mboizi je klíčovou osobností charitní mise v Ugandě.

Řemeslné skvosty z Afriky: VÁNOČNÍ DAR S JEDINEČNÝM PŘÍBĚHEM

Hledáte vánoční dárek, který potěší hned dvakrát? Představujeme vám jedinečnou kolekci ručně vyráběných dřevěných dekorací přímo z Ugandy, jejichž koupí podpoříte charitní dílo.

Každý kousek je mistrovským dílem ugandských řemeslníků, kteří do své práce vkládají nejen své dovednosti, ale i srdce. V nabídce najdete tři originální kousky.

Co činí tyto dekorace skutečně výjimečnými? Celý výtěžek z prodeje směřuje na rekonstrukci charitního Domova sv. Václava pro seniory ve Staré Boleslavi. Každá koruna z vašeho nákupu tak pomůže vytvořit podmínky pro důstojné stáří jeho obyvatel.

**Objednávejte na našem partnerském webu
WWW.ZUGANDY.CZ**

NEBO NÁS NAVŠTIVTE OSOBNĚ:

✿ Charitní kostel sv. Kajetána

Nerudova 22, Praha 1-Malá Strana
aktuální otevírací doba
na www.svatykajetan.cz

✿ Centrum zahraniční spolupráce

Londýnská 44, Praha 2
pondělí a středa: 9–16 hodin

Soška Panny Marie
z poutního místa Kibeho (950 Kč)

Vyřezávaný Betlém
(1 150 Kč)

Dřevěný kříž
s korpusem (550 Kč)

POMÁHEJTE NÁM POMÁHAT!

Pomoc, o které jste se dočetli v tomto Bulletinu, bylo možné uskutečnit díky vaší podpoře. Děkujeme vám! Pomáhejte s námi prosím i nadále.

QR Platba

ROZVOJOVÉ PROJEKTY V ZAHRANIČÍ

číslo účtu 749011/0100
variabilní symbol 20 000

QR Platba

SOCIÁLNÍ SLUŽBY U NÁS

číslo účtu 749986/5500
variabilní symbol 10

Arcidiecézní charita Praha, Londýnská 44, 120 00 Praha 2, www.praha.charita.cz. Kontakt: bulletin@praha.charita.cz
Příhláška k odběru je na <http://praha.charita.cz/onas/bulletin>.

Z odběru tištěného Bulletinu, který vychází 1x ročně, se mohou dárci Centra zahraniční spolupráce odhlásit na e-mailové adrese: pomocdozahranici@praha.charita.cz.